

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumere și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 8 Octomvrie st. v.

Dar' scurtă mai fii și pocăința din organele oficioase ale guvernărilor nostri. Apoi se nu creadă omul în povestea, care spune despre acel ce fură mărturisindu-și păcatele?

Nu mai departe, decât ieri, spuneam cetitorilor, că oficioasele guvernărilor nostri au declarat că *poporul român e foarte pacinic și cinstit*. Nu mai de parte, decât ieri, pretindeam dela compatrioții maghiari să fie și ei mai cu cumpăt, în interesul patriei comune și în interesul progresului omenimii.

Toate înzadar! „Boala din fire n'are leuire“ și, pace bună.

Norocos om a putut fi Herostrat, care, pentru-ca să-și facă și el numele nemuritor, înainte de asta cu 2241 de ani a dat foc templului Dianeii din Atena. El a fost unicul, care a fost în stare în timpurile acele a se distinge în chipul acesta și de aceea i-a rămas numele doi secolii și jumătate preste două mii de ani, și are să-i mai rămână. Dacă trăia el în zilele noastre și între Maghiari, se perdea între mulțimea concurenților, căci astăzi, Herostratii maghiari, deși nu aprind temple, se silesc să-și aprindă patria deasupra capetelor lor. Coloanele țiarului nostru sînt prea înguste, decât să-i încapă pe toți, câți s'au distins și însetează a se distinge în soiul acesta de patriotism.

Dar' dacă nu ne ocupăm cu cei din trecut și cu acei cu cari în timpul mai dincoac ne-am mai ocupat, merită totuși cei mai noi să le facem onorurile cuvenite să-și arătăm patriei și lumii, dacă nu pentru mii și sute de ani, baremi pentru vre-o câte-va momente. Momentele și așa, în timpul telegrafului, al locomotivei și al baloanelor, fac mai cât secolii pe timpurile neuitatului Herostrat.

Cetitorii nostri au știință și cunoștință, că la Careii-mari, în comitatul Sătmarului, contele Stefan Károlyi a propus un impozit nou în spatele contribuabililor, pentru răspândirea maghiarisării. Este știut, că majoritatea contribuabililor și încă majoritatea precumpenitoare o constituie aceia, în contra căror este îndreptată propunerea contelui.

Oamenii cu judecată și-ar fi ținut: nu facem lucrul acesta. Oameni cu judecată nici nu s'ar fi gândit la maghiarisare, care vatămă pe cei nemaghiari, în simțul lor național. S'ar fi ferit de ea, ca să nu provoace resens în nemaghiari, să nu-i turbure și să nu aștepte frecări între asupritori și asupriți, cu maghiarisarea, temându-se ca frecările să nu producă schintei și flacări care să le mistue patria, sub a cărui acoperiș se adăpostesc cu toții.

Vorbă să fie!

„Patriotul“ modern, Stefan Károlyi, nu se mulțumesc numai cu lucrarea în interesul maghiarisării nemaghiarilor. El a propus, ca aceia ce au a fi maghiarisăți

să plătească și imposite, pentru-ca maghiarisatorii să aibă mijloace cu ce să-i maghiarizeze mai curînd. N'avem scire, dacă gladiatorii din Roma erau supuși și impositelor, cu care era să se construească arenele, în care aveau să sângereze pentru delectarea publicului iubitor de spectacole sângeroase?

Se poate că contele va fi fost de credință, că prin propunerea sa și-a asigurat nemurirea numelui său. Comitetul însă, care i-a primit propunerea, l-a copleșit. Comitatul, prin reprezentanța sa, a întrecut pe comite în rolul său, deoarece-pretinde, ca țeara întreagă să contribuie pentru-ca „toți locuitorii Ungariei să se recunoască drept cetățeni maghiari... deoarece- Ungaria numai așa poate fi tare“.

Ceea-ce tradus în românească curată și respicată, n'ar fi decât, ca unsprezece milioane de locuitori nemaghiari, să contribuie alături cu cele cinci milioane de Maghiari, ca acestia să poată înghiți, fără să le stea în gît și fără să le strice stomacul, cele unsprezece milioane.

Precum vedem, concurența „patriotică“ e de tot mare. Afară de protopopul Pelle și vre-o câțiva consoți români, ea se compune din o reprezentanță numeroasă a unui comitat, și între atîta spuță de om, este greu a-și asigura chiar și un comite Károlyi nemurirea „patriotică“ numelui său.

Un străin, luând din întemplant țiarul acesta în mână și cetind cele de până aci, fără de a ave cunoștință despre referențele dintre popoarele Ungariei, ar pute fi ispitit să creadă, că facem glume, sau apoi, că rîința toarnă, în formă de scrisoare, negreala pe hîrtie.

Dar' cât de departe ar fi credința străinului de adevăr?

Nici gluma, nici rîința, nu sînt ceea-ce ne dictează în condeiul cele ce scriem. Din contră, nu ne sfim a mărturisii, că condeiul ne este cu mult mai inferior, decât să putem cu el accentua adevărata situațiune din țeară cu concetățenii nostri herostrați.

Toată locuitorimea cuminte din Ungaria, doarese să-și asigure adăpostul, care să o scutească de influențe păgubitoare și să-și facă posibilă darea înainte. Și mirarea mirărilor! Tocmai acei ce strigă în toate tonurile, că sînt chiamați să fericească lumea și țeara, nu mai obosesc întru a căuta privilegii, cum să neliniștească și să turbure, cum să dărîme adăpostul sub a cărui ocrotire toți să poată lucra în tîgnă spre fericeirea tuturor și bunăstarea întregului.

Țeara e înglodată în datorii, cum n'a fost nici odată. Acesta este un pericol foarte mare, un pericol, care preste noapte poate aduce asupra noastră o catastrofă, fără de a se prăpădi praf de pușcă cât încapă într'un degetărel. „N. fr. Presse“ ne spunea mai alaltăieri, că „o aritmetică, la toată întemplantarea nu prea rigoroasă,

ajunge la rezultatul, că Ungaria și-a înmulțit în șese ani datoriiile cu 300 milioane, că ea trebuie să împrumute din piața de bani în fiecare an la 50 milioane“. Din aceeași dare de seamă se vede, că deficitul real se urcă și până la 60 milioane pe an.

Vede cineva, undeva, între guvernănanți, exprimată, cel puțin îngrijirea, cum să se acopere miliardele de datorii, ca să mai poată ajunge și țeara noastră odată a fi eliberată de povara cea grea a cametelor ce trebuie să se ducă în pungile banche-rilor din străinătate și să încete deficitele?

Capitală pompoasă, cu palaturi de tot felul, cu teatre, cu opere goale, cu muzee, expozițiuni, și așa mai departe, pentru a se pute mândri Maghiarii cu ele; fond de dispozițiuni, regii proprie ale statului pentru de a trăi o mulțime de Maghiari din smîntâna domeniilor de stat; institute de stat de dragul limbii maghiare unde nu-ți aduci aminte prin țeară, tot pe datorii, ținându-se de unele că sînt investițiuni. Frumoase investițiuni cari aduc, de exemplu, 11 fl. *perdere* la un hectolitr de seară.

Eată grijea de binele țerii.

Urmarea firească dintr'o economie de stat ca aceasta este, că impositale sînt atît de mari, încât o parte mare din cetățeni, ne mai putîndu-le purta, lasă casă și moșie și iau lumea în cap. Se duc unde îi duc ochii, numai să scape de robotele fiscale, care pe seama lor nu lasă — să mînânce nici să se sature.

Afără de spoială și de pradă, nici de știință, nici de comerț, nici de industrie, nici de agricultură, de nimica, nu se poartă de grije.

Ba da. Executorii de dare sînt mai activi decât ori și unde pe fața pămîntului; activitatea lor pârjolesce. Mai trebuie încă vre-o câțiva ani să lucre, cum lucră de doi ani încoaci, și atunci vor trebui să termine cu totul, fiindcă nu vor mai ave unde să-și valoreze activitatea. Contribuabilii câți vor mai rămîne până atunci în țeară, vor trece în Bosnia și Herțegovina, în Dobrogea și în Bucovina, ear' restul în America, dacă cumva nu și în Africa.

Și între astfel de împregiurări se mai recomandă și impositul pentru maghiarisare!

„Chelului îi mai lipsia tocmai tichia de aur!“.

În chipul acesta se ruinează, nu se zidesc patriile.

Am voi să scim, au doară Maghiarii ambițiunea de a le rămîne vestea, că ei au făcut tot ce poate cugeta omul pentru a ruina o țeară?

Atunci meargă veseli înainte, că sînt pe cărarea cea mai bună. Și fără de a vîna mult în dreapta și în stînga după „agitatori“, scopul este ajuns.

Revistă politică.

Sibiu, 8 Octomvrie st. v.

Preliminarele de budget ale ambelor părți ale monarhiei noastre sînt pregătite. La rîndul său opoziția maghiară combate sistemul financiar al guvernului și prețice Ungariei o ruină completă financiară, dacă guvernul va continua cu politica financiară de până acum. Presa guvernamentală, amăsurat rolului ei, îl ia în apărare pe contele Szapáry și se încearcă a modera greutatea situațiunii financiare a țerii prin elogiile generale. „Să aruncăm privirea asupra progresului economic al țerii și asupra bunăstării care s'a ajuns în lungul și în latul țerii, decînd actualul guvern conduce destinele Ungariei“ — țiece presa guvernamentală — „și numai un om care nu voiesce să recunoască meritele semenilor săi, poate să conteste înflorirea economică a țerii“. Din nefericire însă această „privire generală“ ne duce la o convingere contrară. Dacă se va bănu, că organele opoziționale unguresci voiesc să răstoarne guvernul sau că naționalitățile combat meritul guvernului actual, și ele, numai cu intențiuni ultra-naționale, precum strigă din răspuneri organele oficioase, — atunci ce vor țiece aceste organe despre „Neue freie Presse“, care, cu toată prietinia și afecțiunea ce o are pentru actualul guvern al Ungariei, desperează și ea despre starea financiară a Ungariei?

Dieta croată își va reîncepe la sfîrșitul săptămîinii acesteia ședințele. Dela aceste ședințe vor lipsi căpeteniile partidului Starcevician, fiind excluși pentru câte 60 și 40 de ședințe. Astfel Banul va pute să guste earăși pentru un timp oarecare liniștea „autorității“ sale de cap al Croației. E curios cum „Nemzet“ în nrul său de ieri, vorbind despre călătoria Banului prin Slavonia, se bucură de primirea ce i-s'a făcut capului Croației și aceasta o privește ca o dovadă despre „respectul“ ce-l are poporul din Croația și Slavonia față cu acest dignitar al Croato-Slavoniei. Despre respectul și autoritatea din ultimele ședințe din dieta din Agram, de care s'a împărțit funcționarul „unguresc“, „Nemzet nu voiesce să scie.

Evenimentele de pe Peninsula-Balcenică au atras atențiunea Europei îndeosebi asupra Sîrbiei și asupra politicei austriace urmate de regele Milan. Correspondentul din Belgrad al țiarului „Kölnische Zeitung“ îi scrie acestui țiar între altele următoarele:

„Austro-Ungaria a cumpărat, pentru prețul înțelegerii și a garanției pentru sine a Sîrbiei, liniștea Bosniei și a Herțegovinei și a celorlalte teritorii sîrbesci ale sale. Regele Milan și ministrii săi au păstrat în mod cinstit promisiunile făcute în timpuri rele și între mii de greutăți. Cea mai grea acuză din partea contrarilor lor a fost aceea, că regele și ministrii ar fi tradat și vîndut Austriei cauza națională. Regele însă nu a șovăit, ci a așteptat oara, în care să se împlinească promisiunile Austriei și țeara mamă, Sîrbia-vechiă, să vină earăși la coroana sîrbească. Cursul lucrurilor era desemnat în mod clar. O mare răscoală în Macedonia trebuia să erumpă ați sau mîne. A venit apoi pentru Bulgaria unitatea, pentru Sîrbia mărirea, pentru celelalte, precum spune lumea rea, nimica, ear' pentru Austro-Ungaria înaintarea către Salonic; sau chiar că între Austria și Rusia s'a ajuns la o învoială de împărțire și că Austria nu l'a uitat pe prietinel său. . . . Dar' cine ar fi putut cugeta că unirea Bulgariei va veni înainte de răscoala din Macedonia? Cine i-ar fi recunoscut, afară de un mic cerc, principelui bulgar puterea, și ministerului bulgar prudența, de a pune la cale o mare mișcare populară? Cestiunea bulgară se va aplană

dar' cine va lua mântuirea încât o privește pe Sârbia? Regele Milan stă la granița sudică a țerii sale cu o oaste gata de atac, doritoare de luptă și bine armată. Retragerea e aproape imposibilă. A înainta ar însemna a răscoli întreaga cestiunea orientală, a porni lupta pentru rămasul Turciei. Putem să și vom-oare Austria să intre în ogașa întâmplării? Sârbia stă într-o adevăr în oara cea mai grea, când e poate în cumpănă cestiunea existenței sale, dar' și monarhia vecină se află în fața unei poziții îngrijitoare a acestui secol.

Din Satu-Mare.

Congregațiunea comitatului Satu-Mare nu s'a îndestulit cu aruncarea unui percent de dare asupra locuitorilor nemaghiari ai acelu comitat în favorul reuniunii de maghiarizare, ci a mai provocat prin un circular și pe celelalte comitate din țeară, ca să impună și ele această dare în favorul „cultur egylet“-urilor. Eată în traducere românească și acel circular:

Iubiți amici și compatrioți!

A fi Maghiar și a-și împlini chemarea ca Maghiar în toată direcțiunea, e o sfântă datorință a fiecărui fiu al patriei acesteia. Cine s'ar îndoi, că un individ, posedă cât de puțină cultură, nu ar ști judeca, că drepturile și favorurile, gustate sub scutul acestei patrie, îi impun o datorință? Cine ar cuteza să se îndoiască, că un membru al acestei patrie, pătruns de sfânta idee a patriotismului maghiar, nu și-ar ține de glorie a-și face datorința către patrie? O țeară gunoită cu sângele strămoșilor noștri; existența statului nostru maghiar-constituțional, păstrată de antecesorii noștri prin atâtea lupte, formează fala și gloria noastră, aceste ne-au pus pe limbă cuvintele: „Aici trebuie să trăim, aici să murim“. Și cu durere trebuie să experiăm, că până când Maghiarul, dela Arpad încoace, a format în direcțiunea și în nisuițele sale, în patriotismul seu, o națiune unitară și a stat în timpuri atât de grele la înălțimea dezvoltării și a culturii, ba și-a împlinit chiar misiunea sa întru scutirea civilizațiunii europene; — până atunci naționalitatea maghiară trebuie să vadă, cum astăzi fiii acestei patrie se opintesc a dărâma existența statului maghiar, și o fac aceasta chiar acei fii, care sunt tractați ca frați și se bucură de aceeași libertate ca noi. Ni se înegresce inima în fața acestor experiențe și patriotismul nostru e gata, de a apăra patria și dreptul nostru maghiar-constituțional, pe care l-a eternizat istoria unui secol întreg, de a-l scuti și păstra, pentru de a-l pute preda urmașilor noștri cu o inimă liniștită și patriotică.

Dacă am trăi în timpul dreptului sabiei, dacă nouă nu ne-ar fi rămas răspândirea civilizațiunii ca o vechiă moștenire, dacă noi nu am stringe la peptul nostru (al naibii strins! Red. „Tribunei.“) pe tot fiul acestui pământ cu o dragoste sinceră și frățească, atunci am ave mij-

loace și căi de a zădărnici străduințele îndreptate în contra comoarei noastre; deoarece însă noi credem, că ne vom pute ajunge scopul și prin răspândirea culturii maghiare și fără provocarea revoluțiunii și a înstrăinării deservite: ne-am îndreptat nisuițele noastre într'acolo, că se atragem atențiunea asupra aceleia, și vă rugăm pentru spriginirea noastră întru răspândirea aceleia.

Cum se poate explica aceasta vătătură a noastră, în ce consistă cauza acesteia? Nu în rămânerea înderet a culturii maghiare. Sub egida culturii va fi Maghiarul—maghiar, și fie-care fiu al acestei patrie va înțelege cuvântul, care îl avertisează la iubirea de patrie — o avertisare, care formează astăzi misiunea noastră, de a răspândi cultura maghiară spre ajungerea acestui scop și care ne impune o datorință, de care nu putem, nu ne este iertat a ne feri.

În mai multe ținuturi ale țerii, unde împregiurările au produs o mișcare, s'a înțeles deja idea culturii naționale pe cale socială; s'au înființat reuniuni, singuraticii și-au jertfit obolul pe altarul scopului sfânt; toată țeara a înțeles avertisarea și abia a rămas vre-un Maghiar, care se nu se fi grăbit, a-și dovedi marinimositatea, pentru-că cultura e ceea-ce ridică inima, limpedește noțiunea, și în urma acesteia nu va mai prinde rădăcini nici o influență străină de noi și de patriotismul nostru, deoarece noi prin răspândirea culturii vom să ajungem aceea, ca toți locuitorii Ungariei să se recunoască de cetățeni maghiari, și să vestească lumii cu o trufașă conștiință de sine, că ei se pot între sine înțelege în limba oficială a statului, și că în această limbă își isprăvesc toate afacerile, deoarece-că Ungaria numai așa va pute fi tare.

Reuniunile înființate în singuraticile ținuturi spre executarea acestei idei, jertfele aduse decâtă singuraticii nu vor pute ave însă rezultatul dorit, fiindcă în cele mai multe locuri ținuturile noastre curat maghiare nu stau sub impresiunea afurisitei mișcări antimaghiare și astfel puterea de lucru nu se desvoaltă într'o astfel de măsură, precum o pretinde mișcarea contrară, și poate nici nu se poate desvolta din cauză că și jertfele singuraticilor, fie acele cât de mari, sunt mici față cu totalitatea. Răspândirea culturii maghiare s'a prefăcut într'un scop patriotic de cea mai mare importanță, ceea-ce nu se poate încredința micilor puteri ale singuraticilor și reuniunilor cercuale, dacă cooperatiunea ne garantează un rezultat sigur; prin urmare s'a aflat de lipsă introducerea unei astfel de mișcări, care să impună puțină povară singuraticilor, însă să impună fiecăruia amăsurat stării lui materiale și să asigureze astfel mijloace considerabile, care conced ajungerea unui rezultat mare. Guvernul nostru e patriotic și maghiar; putem deci noi Maghiarii, care sântem

în această patrie frați din nascere, presupune, că nisuițele noastre, basate pe scutirea patriei și pe existența statului nostru constituțional, să sufere naufragiu? Spiritul lui Kôlcsey ne avertisează; noi am înțeles această avertisare și am hotărît aruncarea unei dări de un percent pe basa § 9 al art. de lege XV din anul 1883.

Noi trăim între împregiurări grele materiale; contributorii de dare sânt foarte împovărați și cu toate aceste dare aceasta nu o putem numi o jertfă, deoarece pe singuraticii fi atin_e într'o măsură atât de mică și deoarece noi ne împlinim o datorință patriotică. Noi înțelegem și simțim ponderositatea hotărîrii noastre, căci, durere, și comitatul nostru aparține acelor jurisdicțiuni din țeară, unde agitatorii fără conștiință sânt destul de cutezători a se opinti să invenizeze simțemintele fraților noștri maghiari; voi, iubiți amici și compatrioți, care aveți o soarte comună cu noi, voi veți înțelege silințele noastre, ear voi, care la voi acasă nemijlocit nu simțiți o astfel de grije, veți înțelege că cauza noastră e și a voastră.

Din aceste motive avem onoarea a vă recerca cu cea mai patriotică prietinie: Faceți obiect de consultare din idea răspândirii culturii maghiare și hotărîți și voi, urmând inspirării patriotismului vostru, aruncarea dării de un percent pentru scopuri culturale maghiare, ceea-ce e un drept garantat prin lege.

Scopul nostru e un scop mare, e scopul întregii țeri, — e soarta patriei. Desvâliți și voi flamura, pe care e scrisă cultura maghiară; să facem ca se triumfeze și acolo, unde încă nu falfăie. Puterile unite ne garantează succesul; datorința față cu patria ne avertisează, istoria viitorului ne asigurează recunoștința. Recomandându-ne de altmintrelea bunevoinei d-v. patriotice și prietinesci, vă asigurăm de aceleași sentimente.

Din adunarea generală ordinară a comitatului Satu-Mare, ținută la 8 Octomvrie și zilele următoare, 1885.

În numele publicului din comitatul Satu-Mare: Alexandru Ujfalussy, vice-comite.

Evenimentele din Peninsula-Balcanică.

Sciri mai noue:

Niș, 17 Octomvrie n. Armata sârbă n'a primit nici un ordin de a trece fruntaria, după cum au afirmat unele țiare; grosul armatei sârbesci este tot aci, gata de plecare în ori-ce moment; nu mai încapă îndoială însă, că situația actuală nu va pute ține mult timp încă. Sârbia este hotărîtă a nu-și licenția armata înainte de a dobândi compensațiile pe cari le cere.

Se dăce, că ministrul-president al Sârbiei, d. Garașanin, ar fi vorbit într'un mod foarte mândru reprezentanților puterilor cari îl îndem-

nau să fie prudent; el a răspuns, că Sârbia nu va urma alt sfat, decât acela al intereselor sale.

Salonic, 17 Octomvrie n. Toată armata turcească, care se afla aci, a plecat parte la Ianina, parte la Bitolia. Pentru moment nu se află aci decât un batalion de infanterie și 2 excadroane cavalerie. Regimentele cum sosesc din Asia-mică, sânt îndreptate parte spre granița Sârbiei, parte spre aceea a Greciei.

În Macedonia se află în momentul de față 18,000 soldați turci.

În port se află două vase turcesci cari pleacă mâne dimineață la Ismit pentru a lua alte trupe.

Filipopol, 17 Octomvrie n. Scirea, că între Austro-Ungaria și Rusia s'ar fi stabilit o deplină înțelegere în privința restabilirii statului quo ante, a cauzat o mare mâhnire.

Poporul bulgar, dacă se va adevări aceasta și dacă Turcii vor intra în Rumelia, este gata la rezistența cea mai desperată.

Pare a se adevări scirea, că Turcii nu așteaptă decât deplina mobilizare a armatei pentru a intra în Rumelia.

Constantinopol, 17 Octomvrie n. Sultanul este foarte afectat din cauza multelor denunțări de comploturi ce i-se fac de câțva timp; paza palatului a trebuit să fie întărită și în nici un cas Sultanul nu va deșerta capitala de trupe.

Poporația musulmană e foarte iritată și cere o grabnică pedepsire a rebelilor. Poarta e foarte nedumerită din cauza acestei înflăcărări a spiritului public și e mare temere, că Turcia va lua o hotărîre decisivă, mai curînd chiar decât se crede.

Azi dimineață au sosit sciri despre noue încăerări la fruntarii.

Belgrad, 18 Octomvrie n. E cu totul falsă scirea că situația se va prelungi, fără turburări, până la primăvară. Până atunci Sârbia și-ar slei cu totul puterile și nu ar mai pute întreprinde nici o acțiune serioasă; pe de altă parte, guvernul sârbesc nu poate licenția armata, în așteptarea primăverii; această licențiere ar echivala cu o renunțare la ori-ce compensații și Sârbia nu voiesce să renunțe cu ori-ce preț.

De-a lungul fruntariei bulgăresci s'au format bande de emigranți sârbi, cari plănuesc o năvălire în Sârbia. Dacă Bulgaria nu va lua măsuri energice pentru împrăsciarea acestor bande, nu mai încapă îndoială că guvernul sârbesc va fi nevoit să înainteze cu trupele în Bulgaria pentru a înlătura ori-ce pericol din această parte.

Până acum Bulgarii n'au făcut nimic pentru a da o dreaptă satisfacere Sârbiei; trupele cari erau la granița sârbească au primit ordinul să plece la Küstendil, așa încât toată frontiera dinspre Sârbia e în mâna acelor emigranți.

Astăzi sau mâne cel mult, Sârbia va fi nevoită să iee o hotărîre definitivă în această privință.

Varna, 18 Octomvrie n. Prin cercurile bine informate din Constantinopol se vorbește că mari neînțelegeri ar domni între puteri și că in-

Foița „Tribunei.“

Din bētrāni.

Ghicituri, întrebări și răspunsuri, frēmētări de limbă, adunate de Gr. Sîma al lui Iōn. (Urmare.) 48. Unul dă și altul stă, Unu'n cumpănă se dă. — tihusul — oglăju și cizna. Imbălcu. (Hădădregul odăryala) 49. Două lemne, hodolemne și mai multe mărunțele. Scora. 50. Doagă uscată, În cuiu acățată. Cetera. Votina. 51. Am o peară nu prea mare, Ea grăiesce, dar' graiu n'are, — Ce nu scii, ea te învață, De-i i ghici i-oiu frige-o rață. Ceasornicul. Orologul. 52. Pe din sus de sat. Cuijma lui fârtat. Luna. 53. La cap hop! la coadă țop! La mijloc nu-i nimica. Furnica.

54. De aici până la Bihare, Tot funduri de căldare. Măștinovale. 55. De-aici până la munte, Tot paturi așternute. Holdale. 56. De-aici până la noi, Sînt tot cioareci noi. Neava. Zăpada. 57. Am un bou cu coarnele dinapoi. Plugul. 58. Mă suiui în scai, Să mă uit de cai, — Vêqui vântul, Rêsturnând pămîntul. Plugul. 59. Fără ce nu poate umbla moara? Fără plog. 60. Două late-alăturate, Două nguste 'ncărligate. Foarfecile. 61. Gălgăuț în părauț. Cava. 62. Am o vacă cu țîța în spate. Cava. 63. Am o cătănuță tare, legea ține. Lăcătul. 64. Am un purcelaș cu mațele de țoțol. Lăcătul.

65. E șea și-i așa, Și țoiu spune Și nu-i i-ghici. Șeava. 66. Ce-i mai nalt decât calul și mai mic decât cănele? Șeava. 67. Mă duseiu pe-ocale. Dăduiu de-o supărare, Vai negruț!!! Spinele. 68. Ce stă în călicică și așteaptă cărnicea? Spinele. 69. Hărlibuță, cărlibuță, La gură de hăpăruță. Spinele. 70. Ținta'n grindă, Și vorbește unguresce, Nu sci nime, ce grăiesce. Rănduneava. 71. Veniși la noi, Ți-l pusei dinapoi. Scăunul. 72. Patru frați într'o cămașă îmbrăcați. Sîmburna de nucă. 73. Unde pasce se cunoasce, Unde sare urmă n'are. Furecele.

75. Am un dobitoce, ce tot mănâncă și nici nu se satură vr'odată, nici nu se culcă. Furecele. 75. Cum se urcă puricele 'n pat? Negru. 76. Ciumelei ce-i? Am o pădurice, — Din jos de pădurice, Am o poeniță, — Din jos de poeniță, Am doi luceferei, — Din jos de doi luceferei, Am o țarcă spurcată, — Din jos de țarca spurcată, Am o moară ferecată, — Din jos de moara ferecată, Am un bălătușel. Furul, fruntea, ochii, nasul, gura și țarba. 77. Ce stă 'n cuiu fără toartă? Oul. 78. Am o bute văruiță, fără leac de vrană. Oul. 79. Am într'o bute două feluri de beutură și nu s'amestecă de loc. Oul. 80. Alboaie n'uaie. Oanțele. 81. Am o cămăruță fără un leac de ușă. Oul.

trunirea ambasadorilor n'a putut ajunge la cel mai mic rezultat; se dice că această întrunire a fost amânată pentru o lună de zile, cu alte cuvinte *ad calendas graecas*. Până într-o lună de zile, nu vor mai vorbi diplomații, ci evenimentele.

Poarta urmează înarmările, deși pe o scară mai puțin întinsă, căci e probabil că Turcia nu va avea a face decât cu Sârbia, puterile fiind dispuse a face cea mai mare presiune asupra Greciei.

Mâne se așteaptă 3 batalioane de infanterie venind din Trapezunt.

În cercurile politice din Viena și Berlin a început se domnească o mare neliniște din cauza nesigurății situației politice, și este puțină speranță într-o soluțiune pacifică a afacerilor din Orient.

Prin Roma se crede, după depeșile primite acolo din Belgrad și Atena, că o catastrofă este iminentă. Se afirmă prin capitala Italiei că începerea ostilităților va nimici cu totul unirea puterilor, care și fără de aceasta este serios sdruncinată. Se crede că pericolul este mare, și aceasta din cauza grelelor neînțelegeri ce există între Austria și Rusia.

Trăgănarea ce se vede în acțiunea diplomatică, îi îngrijese foarte mult pe bărbaii politici din Viena, cari se tem că în curând toate demersurile diplomatice vor fi de prisos. În tot minutul poate să înceapă focul în Peninsula-Balcanică, și ori de cine va fi început, el va lovi în tratatul de Berlin, pe care diplomația europeană se preface că voiesce a-l apăra.

Cronică.

Principele de coroană a plecat ieri la 4 oare d. a. dela Gurghiu către Viena.

Conferențe preoțesci învățătoresci. Cetim în „Biserica și Școala”: Spre a se pute stabili o programă cât mai amplă și mai corespunzătoare pentru conferențele preoțesci-învățătoresci, ce se vor ține după practica îndatinată și în anul acesta în fiecare protopresbiterat din eparchia noastră — Prea Sântia Sa părintele Episcop Ioan Meșan a conchiamat pre toți părinții protopresbiteri și pre inspectorii scolari la o conferență prealabilă pe ziua de 15/27 Octomvrie a. c. la 9 oare înainte de ameași aici în Arad. Această conferență prealabilă este de un deosebit interes, și chiar din acest motiv credem, că va fi bine cercetată.

Sinucidere. Avocatul din Sibiu Victor Sill s'a împușcat ieri după ameași în viale Sibiului. Causa sinuciderii, care a produs mare senzațiune în oraș, e până acum necunoscută.

De ale „kultur-egylet”-ului. Adunarea comitatului Solnoc-Dobâca a hotărât ca acest comitat să se facă membru al „kultur-egylet”-ului

cu suma de 2000 fl. În contra acestei hotărâri au vorbit dintre Români avocatul Andreiu Medan și prefectul seminarului din Gherla, Ioan Georgiu. — Precum scim, poporațiunea comitatului acestuia e una dintre cele mai rău situate economicese.

Eliminări de clerici. În seminarul teologic din Pojon s'au început investigațiuni în contra mai multor clerici pentru agitațiuni panslaviste. Investigațiunile s'au și terminat, ear' rezultatul se ține în secret. După, cum se scrie, trei clerici vor fi eliminați dela toate academiile din patriă, șese ascultători, dela facultatea teologică din Pojon, ear' alor trei li s'a detras beneficiul.

Un falsificator de note de bancă s'a prins la Kecskenet în momentul când voia să schimbe o notă de 1 fl.

Sinuciderile în Budapesta. Cele mai de frunte reședințe ale sinuciderilor sunt Budapesta și Clujul. „Nemzet” din incidental sinuciderii unei fete tinere, scrie: „În capitală s'au sporit în mod înspăimântător în săptămânile ultime numărul sinuciderilor”. — Preste tot sinuciderile în Ungaria, conform statistice, s'au sporit. Conținutul cel mai mare îl dă clasa mijlocie.

Teatrul maghiar din Sibiu. Sâmbătă în 17. a. l. c. s'a reprezentat „Aventurile între munți” comedie în 3 acte de Dr. Adolf Persz. Succesul i'a fost astfel, încât cu anevoiă credem, că va putea — vre-o trupă să mai reprezenteze acest *mixtum compositum* de plagiaturi. Duminecă s'a jucat punga roșie (piros bugyélaris). De astădată a păsit pentru întâia oară dl Péntes Bandi, fost chorist la teatrul din Cluj. Vocea promite ceva, a jucat însă cu multă nesigurantă. Bine au jucat domnișoara Varadi Iboljka și domni Hegyi István și Kóródi Peter.

Industria casnică.

Cetim în „Gazeta Săténului”: Era un timp — și nu e mult de atunci — când industria casnică se afla în floare la noi; femeia română în genere și cu deosebire sâteanca, mâniau cu sirguință acul și răsboiul. Când întrau în casa țeranului, își era drag să privești: vedeai camerele bogat îmbrăcate și împodobite numai din mâinile nevestei sale. Simplitate și neferulile era în acele vremuri, ear' nu lux și mai-muștarie ca acum. De aceea lumea pe atunci era avută și trăia bine.

Astăzi însă aceste instrumente (acul și răsboiul) au cădut în disgrăție, căci rar le vedem lucrând încordat prin casele gospodinelor noastre. De când s'a ieftenit america și celealalte borfării de fabrică, prin cele mai multe comune vești nise putrediciuni ponosite: cărpuri și plocate de țirg, în locul acelor haine mândre românesci — trainice — și a acelor frumoase surte multicolore alese și înflorite, care pot dura cine scie cât. Ne-am înmulțit petențiunile prea din cale afară, ne gurguim în cheltuieli preste puterile noastre, și de aci vine că sărăcia a împenat satele și o crasă economică ne bântue pe toți.

Principalele cauze care au dat naștere acestei nenorocite stări de lucruri, sunt multiple, bună oară cum e lipsa de învățământ industrial, neîncurajarea industriei naționale, concurența stră-

inilor, și altele; dar' una din cele principale — obârșia, pot dice — este reua creștere ce se dă fetelor.

Cea mai mare parte din părinți — mai ales cei bogăți — nu își pun ficele la lucru, le însuflă încă din copilărie ură pentru muncă, le satisfac fără discuțiune toate poftele de modă cât de bizare și le laudă până la superlativ pentru a le face vădă; copilele astfel crescute, în bumbac — cum se dice — și în dragul mamei, își clădesc în imaginațiune un labirint de ilusii și de planuri fericite pentru viitor, încât cred că șesătura existenței lor va fi de aur și de mătăș. Când se fac ele apoi mari, când întra în viața conjugală și ved că bărbaii le pun la lucru și nu le lasă să trăiască în fantastical palat al visurilor ce și-au creat în cap, sau tânjesc și o duc așa fără să muncească (dacă sunt tolerate de soții lor), sau de unde nu, alegă la divorț. De aci apoi rușine, cheltuieli și stinghirire de viitor pentru bieții bărbai, ear' pentru părinți durere, și încă durere mare, mai cu seamă când ved că calea tribunalului a aruncat pe fiica lor în brațele miseriei sau ale desfrului, cum s'a întâmplat multora din aceste nesocotite, care au devenit subiect de scris pentru penele nuvelistilor. Iată cum stă maioritatea femeilor care poartă pe brață lumea nouă: generația ce se ridică! Ei, ce fel de pilde să iee fetele dela astfel de mume? Și la rîndul lor, ce fel de educațiune au să dea fructelor, ce le va dărui amorul? . . .

Multe leacuri aș ave de arătat pentru tămăduirea acestor rele sociale, dar' spațul nepermițându-mi a fi lung, mă mărginesc a recomanda numai atât:

Să înființăm prin județe scoale speciale pentru învățământul industriei de casă, să încurajăm pe toate căile lucrul manual al femeilor, să înfrângem concurența ce fac străinii obiectelor de proveniență română, să ne reducem pretențiunile și cheltuielile, să muncim neobosit fiecare în cercul seu, să dăm fetelor o creștere mai bună căutând a le deprinde de mici cu munca, să cerem învățătorilor a-și îndoi activitatea în predarea economiei domestice și a industriei casnice; și să fim siguri că prin acestea vom făptui un bine colosal nu numai pentru noi, dar' și pentru capetele mari ale României care toate se frământă spre a afla mijlocul prin care să alunge crisa economică din țeară.

I. Aristotel.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare din n-rul 195.)

Intensitatea de mai nainte a elementului roman în Peninsula-Balcanică, despre care am vorbit în articolul trecut, și disparițiunea lui mai din urmă, până la remășița Macedo-Românilor și Istro-Românilor de astăzi, trebuie să recunoșcem, judecând obiectiv, că nu este invocată fără temei pentru emigrarea romană din dreapta în stânga Dunării. Să vedem acum întru cât această teorie mai află sprigin în limba și religiunea Românilor.

Ce privește mai întâiu argumentul din limbă, întra aici în prima linie unitatea limbei române în dialectele ei acum teritorial despărțite, anume dialectele daco-român, macedo-român și istro-român. Pentru a înțelege această unitate națională, se cere, din punctul de vedere al limbistice, numai decât și unitate teritorială pentru tustrele dialectele pe timpul de formațiune a limbei române. Această unitate teritorială o caută adversarii continuității numai în Peninsula-Balcanică, unde se află încă astăzi Macedo-Români, și unde elementul român este adevărat ca mult mai numeros în evul-mediu.

Dl Xenopol, trecând a combate teoria emigrării române, neagă — cum am vădut — necesitatea unei unități teritoriale pentru dialectele române, a căror genesă și-o explică dinamic din amestecul acelorși elemente în țeri teritorial despărțite unele de altele. D-sa merge, prin consecință, încă mai departe, negând chiar unitatea limbei române în dialectele ei, și susținând că aceste sunt limbi diferite, Daco-Români și Macedo-Români două popoare deosebite prin originea lor, cari datoresc asemănarea lor mai mare numai împregiurării că sunt produse prin amestecul din trei elemente comune: latin, trac și slavon. Această părere, până acum străină literaturii noastre atât limbistice cât și istorice, dl Xenopol voiesce să o justifice prin deosebirile dintre macedo-româna și daco-româna, desconsiderând de tot asemănările ce sunt aici de fapt mult mai esențiale. În sfârșit argumentațiunea d-sale nu dovedește nimic. Căci pentru a justifica asemenea părere, deosebirile dintre dialectele române se presentă prea neînsemnate față cu acele asemănări, prin care ele se deosebesc esențial de celelalte limbi romanice, ceea-ce este criterul cel mai decizător în cestiune. Astfel încercarea dlui Xenopol rămâne zădărnicită; ea nu poate altera nici decum ceea-ce limbistica a decis unanim: unitatea limbei române în tustrele dialectele.

Acest fapt este acum adevărat mai presus de îndoială prin studiile dlui Miklosich: „Beitrag zur Lautlehre der rumänischen Dialekte”

(Wien 1881—1882), deși numai cu privire la fonologie. Cât pentru formațiune și sintaxă, comparativ încă nestudiate îndeșul, textele macedo-române și istro-române, publicate până acum¹⁾ sunt de ajuns pentru a cunoaște unitatea și în această privință. Chiar singur numele de Român, comun la toate trele ramurile²⁾, ne arată pe un popor omogen de una și aceeași origine.

Fiind astfel, unitatea teritorială între dialectele române, pe timpul de formațiune a limbei și naționalității noastre, este o necesitate, pentru care nu încape nici o îndoială. Căci limba nu este un producte fizic, a căru formațiune egală în părți deosebite să se poată explica simplu din amestecul acelorși elemente, ca și când am ave a face cu elemente chimice; ea este un producte spiritual al unei comunități etnice, format prin acțiunea reciprocă a viului comerț social în sînul acestei comunități. Pentru formațiunea ei ca limbă atare, se cere deci numai decât aceeași acțiune, prin comunicațiune continuă între părțile cutărui corp național, ceea-ce nu poate fi decât în unitate teritorială, nedespărțită prin alt neam.

(Va urma.)

Bibliografie.

„Familia”. Apare în fiecare Duminecă. Oradea-mare, 6/18 Octomvrie 1885. Anul XXI. Nr. 40. Sumar: Jean-Marie, dramă în versuri, într'un act, de André Theuriet. 11 Februarie 1866. Episod istoric, (încheiere). Toamna, (ilustrațiune). Cântece populare, din Ardeal, culese de Gr. Sima a lui Ion. Salon. Bonboane. Comersul junimei din Cernăuți. Literatură și arte. Teatru și musică. Ce e nou? Poșta redacțiunii. Călindarul săptămânei.

* * *

„Timișana”. Foaia pentru trebuințele poporului român. Apare în fiecare Duminecă. Timișoara, 6/18 Octomvrie 1885. Anul I. Nr. 26. Sumar: Congresul agronomic. Cronica săptămânei. Oțetul. Ciguri-miguri. Pentru economi și econoame. Corespondență. Mânăstirea dela Namaești. Literatură. Comoara, roman de Ioan Wachenhusen, (continuare). Noutăți.

* * *

„Candela”. Diar bisericesc-literar. Cernăuți 1 Octomvrie. Anul IV. Nr. 10. Cuprinsul: Unirea Românilor din Transilvania sub Leopold I. Răportul mosaic despre facerea lumii și științele naturale. Predică în Dumineca 2^a după Rusalii sau a 6 dela Luca. Cuvântare pentru sârbătoarea m. m. Dimitrie. Cronică.

¹⁾ Veđi mai ales Miklosich, Rumunische Untersuchungen. Istro-und macedo-rumunische Sprachdenkmäher. Wien 1881—1882. Aici se află și literatura anterioară privitoare la cestiune.

²⁾ Că Macedo-Români s'ar numi, cum dice dl Xenopol, (p. 116) totdeauna pe sine Armâni⁴⁾, nu este adevărat. Forma Armân, născută prin proțesa lui a la Român, provine numai sporadic în partea Pindului. Forma cea mai lătită și adevărată și prin textete publicate este Rumân. (cf. Diefenbach, Völkerkunde Osteuropas I, 227.) Istro-Români se numesc Rumeri (singul. Rumär), trecând mai târziu, prin rotacismul acestui dialect, n în r.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEL.”

Budapesta, 20 Octomvrie n. Părechia princiară de coroană a sosit ađi-dimineață din Gurghiu și pleacă după ameași la Laxenburg.

Berlin, 20 Octomvrie n. „Kreuzzeitung” comunică, că între Germani și Spanioli a fost o ciocnire sângerăoasă la Barcelona.

Paris, 20 Octomvrie n. Resultatul alegerilor e următorul: 200 conservatori și 384 republicani.

Sofia, 20 Octomvrie n. Îngrijirea despre o violare iminentă a granițelor bulgare prin trupele sârbesci l'a îndemnat pe principele Alexandru să se reîntoarcă grabnic la Sofia. S'au expedit trupe la granița dinspre Sârbia.

Niș, 20 Octomvrie n. Cuartirul general al trupelor sârbesci s'a strămutat la Lescovaț.

Constantinopol, 20 Octomvrie n. Nota de răspuns a guvernului bulgăresc la remonstrațiunile puterilor declară, că *Bulgaria se supune întru toate hotărârilor Europei.*

Director: Ioan Slaviel.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

82. Am o lădiță, până n'o spargi, n'o poți descinia. Oul.

83. Rotogol după cuier. Oul.

84. Ce-i sus alb și jos galbin? Oul.

85. Am o bute fără leac de cerc. Oul.

86. Găina, cum ouă oul? Alb.

87. Cum mână omul vaca la tîrg? Cum o are.

88. Când vede calul așa bine înapoi ca și înainte? Când e orb.

89. La un cal potcovit gata de toate patru picioarele, câte cuie trebuiesc? Nici unul.

90. Ce n'a vădut Dumneșeu? Mai mare decât el.

91. De ce nu scie Dumneșeu? De frică.

92. Ce avem noi și Dumneșeu n'are? Peate.

93. Când a fost cerul mai jos decât pământul? (Christos-cerul, Ioan-pământul) La Botenzul Domnului.

94. Cari au fost cei doi drepți, ce-au mers la un păcătoș și au cerut ce-i mai scump decât cerul și pământul? Iosif și Nicodim. Pălat, trupul lui Christos.

95. Care fată, într'o ți se născu, într'o ți cresc, și într'o iș se și mărită? Eva.

96. Cine s'a născut înainte de Christos și n'a murit nici ađi? Muzerea lui Lot.

97. Când s'a descuiat lăcat de piatră cu cheie de lemn? Când a dat Moise cu tovașul.

98. Cine s'a născut și și n'a murit? Ști eu și tu și el.

99. Am o ulcea pistriță, cântă cocoșii în ea? Biserica.

100. Dragostea împăratului, Șede în dricul satului. Biserica.

101. De ce-au făcut oamenii biserica în sat? Pentru-că n'au putut face satul în biserică.

102. Cine întra dintăiu în biserică? Cine.

(Va urma.)

Sciri economice.

Remediu contra filoxerei. Un medic din Oradea-mare a aflat un mijloc spre nimicirea stricacioasei insecte numita filoxera vastatrix care pustiesce viile si produce atata rau si saracie. Vitile sau losele de vii, dice medicul acela, fie atacate, fie sanetoase, trebuie gunoite cu remasite de paie, muiate bine cu ud de cai. Partile organice ale acestui gunoiu tare, intaresc radacinile vitelor, si le fac se se impotrivesca intrufintelor filoxerei. Acest gunoiu nimiciesce de tot acea insecta stricacioasa, eara partile vitei neatacate inca, reman conservate, sanetoase. Acest mijloc se recomanda mai cu seama pentru acele localitati, unde se afla grajduri de cai, de unde apoi gunoiul se poate procura usor si fara spese insemnate.

Acel medic invita pre proprietarii de vii a face incercari cu mijlocul numit, asigurand ca rezultatele vor fi multumitoare, ceea-ce si el insusi a experiat din praxa proprie. O proba nu costa nimic!

Prețul bucatelor în piață din Arad. Vinerea trecută s'au vîndut bucatete în piață din Arad cu următoarele prețuri: grâul frumos cu 7 fl. de mijloc cu 6 fl. 30 cr. grâul secăreț cu 6 fl. 30 cr. secară cu 5 fl. 20 cr., orșul cu 5 fl., ovșul cu 6 fl. 15 cr., cucuruzul cu 3 fl. 80 cr.

Berea în Bavaria. — Biurul regal de statistică din Bavaria dă cifrele următoare privitoare la producțiunea berii în 1884:

În anul trecut, erau în Bavaria 6,967 fabrici de bere, din cari 5,379 fabricau bere neagră și 1588 bere albă. Aceste fabrici au întrebuintat 5,503,107 hectolitri de orș. Cuanțitatea berii fabricată a fost de 12,603.991 hectolitrii, din cari 12,347.219 hectolitri de bere neagră și 256,772 hectolitri de bere albă.

În această producțiune totală, orașul Munich, întră cu 3,183.107 hectolitri, din cari a exportat 409,541 hectolitri; de altă parte, pentru tot re gatul Bavariei, exportațiunea a ajuns la cifra de 1,242,854 hectolitrii. Trebuie să mai adăugem

încă că cuanțitățile de bere expediată în stărinătate din Bavaria crește, de vr'o de ce ani, din ce în ce mai mult.

Piața din Sibiu, 20 Octomvrie. Grâu Hectolitra 74—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.40, până fl. 4.— secara 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orș 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovș 38 până 45 chilo fl. 1.65 până fl. 2.25, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, melaui 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.50 până fl. 1.60, semența de cânepă 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 50.— până fl. 52.—, sêu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sêu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fân 100 chilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 36.— până fl. 41.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.25, spiritul p. 100 L. % 28 până 30 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vitel 36 până 40 cr., carnea de porc 36 până 40 cr., carnea de berbece 20 până 26 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Sighișoara, 18 Oct. Grâu curat hectolitra fl. 6.20 până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 4.—; secara fl. 2.80 până fl. 3.90; ovșul fl. 1.40 până fl. 1.60; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 2.80; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 22 cr.; lintea 22 cr.; melaui 12 cr.; lumini de sêu chilo 58 cr.; săpunul 32 cr.; sêu brut 30 cr.; sêu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 40 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 17 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., unguresci grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țerânească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci, grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.— cr., transito ușori 49.— cr. până 49.1/2 cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Octomvrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.30 până 7.70, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.20 până 7.56, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —

până —, 74—79 Kilo fl. 7.30 până 7.70, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 6.85 până 7.35.

Sêcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.05 până 6.30 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 7.20.

Ovș (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.25 până 6.45. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.65 până 5.70; de alt sou fl. 5.60 până 5.65.

Rapița fl. 9.7/8 până 11.—; de Banat fl. 11.7/8 până 11.7/8. Melaui (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Tempul de furnisare. Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.09 până 8.11 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.45 până 7.46. Sêcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.49 până 5.51.

Cursul pieței din Sibiu.

din 20 Octomvrie st. n. 1885. Hartie-monetă română . . . Cump. 8.68 vînd. 8.75 Lire turcesci . . . " 11.15 " 11.20 Imperiali . . . " 10.16 " 10.21 Ruble rusesci . . . " 1.20 " 1.20 1/2

Bursa de Budapesta

din 19 Octomvrie st. n. 1885.

Table with columns for various financial instruments like 'Renta de aur ung.', 'Amortisarea datorii', 'Bonuri rurale', etc., with corresponding values.

Bursa de Viena

Table with columns for 'Renta de aur ung.', 'Amortisarea datorii', 'Bonuri rurale', etc., with corresponding values.

Bursa de Bucuresci.

Table with columns for 'Renta amort.', 'Act. de asig. Dacia-Rom.', 'Banca națională a României', etc., with corresponding values.

Deschidere de cancelaria advocațională.

Prin aceasta am onoare a aduce la cunosciunță, că 'mi-am deschis cancelaria advocațională în propria mea casă, strada Măcelarilor Nr. 33.

Dr. Oscar Kabdebó.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, etc., including train types and times.

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase insemnează oarele de noapte.